

נישואין

ירחון
להעשרת
הנישואין
המשפחה

עורך: מאיר שמעון עשור

גליון מס' 9

כתובת המערכת: "איגוד ינ"ר" - הקדש עולם שע"י ביה"ד להקדשות י-ם • ת.ד 9347 ירושלים מיקוד 91090
Email: iamfg@bezeqint.net www.ynr.org.il • פקס: 02-6412970 • טל: 02-6410880

ירחון - "נישואין של אושר" • תפוצה: 60,000 עותקים. בבתי דין רבניים, מוסדות דת ולוונטיים, חברי איגוד מנויים לירחון וחברי מועדון "משמיה בשנים"
שחתי גרפיקה והדפסה: דפוס עמירם מרכז שטנר 2 גבעת שאול ירושלים טלפון: 02-6525850

הבית היהודי

טור אישי מאת הרב שמחה כהן

צרכים מקשרים

בורא עולם ציווה על המין האנושי להינשא ולהקים משפחה, המצווה מנחה כל יהודי ליצור מסגרת המלכדת גבר ואישה לתקופה ארוכת שנים ולהרחיב את עולמו של בורא עולם ע"י הרחבת המשפחה.

אולם קשה מאד היה לקיים מצווה זו ללא שהקב"ה שזר במבנה האישיות של גבר ואישה סיבות לליכוד משפחתי זה. משום שקיימים גורמים רבים המרחיקים את האדם מיצירת אחדות זו.

הגורם הראשי האמור לעכב את האדם מלהינשא, הוא שאיפתו הבסיסית של האדם לחופש ולאי כבילות הכולל אי-כניסה למערכת המחייבת לאורך ימים ושנים ומאלצת את הנשוי לפעול לא בהתאם לרצונו החופשי. כדי להוות משקל נגד הרצון לחופש ולאי נטילת אחריות מחייבת, יצר הקב"ה באישיותו של אדם "צרכים מקשרים" שיאחדו אותו עם בת או בן זוגו. למעשה האדם לפני נישואיו מצוי בין שני כוחות סותרים האחד אי-כניסה למחויבות, והשני צרכיו ונטיותיו הנפשיות. כמעט תמיד צרכיו ונטיותיו הנפשיות והרגשיות השואפים להיות חלק מדבר נוסף, גוברים על נטיותיו להיות לבד ובלא כבילות, והוא משלב את עצמו כמו כל באי עולם במסגרת הנישואין. בין הצרכים המקשרים את המין האנושי זה לזה, נמצא צרכים אישיים יחודיים לאותו אדם שאינם קשורים דווקא לנישואין וצרכים זוגיים הקשורים לנישואין ואפשר לזכות את כל בני האנוש הזקוקים לדברים דומים. בכתבתנו זו נעסוק בצרכים המתבטאים בנישואין ובפרט ב"צרכים מקשרים הגבריים". בכתבה הבאה נעסוק בע"ה בצרכים המקשרים הנשיים. ידיעת הגברים את הצרכים המקשרים הנשיים וידיעת הנשים את הצרכים המקשרים הגבריים תהווה את המנוף העיקרי בהשכנת השכינה בביתם של בני-הזוג

צרכים גבריים הצורך החזק ביותר שיש לבעל מרעיתו הוא: שתהיה שבעת-רצון ממנו ותינהנה מעשייתו למענה, שהשמחה תקרין ותזרח מעם פניה ושהיא תביע במילים שמאד טוב לה, בעיקר בזכותו. צורך זה כה נדרש לו עד כשהיא אינה מגיבה בהתאם לציפיותיו אלה, הוא פונה אליה ומבקש ממנה פעמים רבות: "תגידי שטוב לך, תאמרי שאת נהנית, תביעי שביעות רצון, שאבין ממך שלא היית יכולה לחיות בלעדי וכי וכי", אולם היא מתבוננת בו בפנים מלאות תמיהה ובתחושת מבוכה ואינה מבינה מה הוא רוצה ממנה. במקביל לזה, הבעל חש באי רגיעה בצורה מטרידה כאשר רעיותו משדרת מצוקה ומביעה חוסר שביעות רצון ממנו, מעצמה, מעבודתה, ממזג האוויר, או מכל דבר אחר.

זאת ועוד. כאשר אישה מעירה בביקורת לבעלה, הוא חש פגוע פעמיים. פגיעה אחת ע"י העמדתו בצורה שלילית. פגיעה שניה, הוא מבין ממנה שלא טוב לה, והדבר יוצר לו חוסר נוחות ואי רגיעה. ביטוי חיצוני למצוקתו זו של הבעל אנו מבחינים בשפת גופו בעקבות תלונותיה של הרעיה, כאשר הוא מצמיד את כפות ידיו ספק על אוזניו ספק על ראשו ואומר: "אני רוצה שקט, שקט". זאת הוא אומר גם כאשר הוא כלל אינה מגביה את קולה בשיחתה ואינה צועקת בתלונותיה. הפעם כוונתו בביטוי "שקט" אינו בהבנה שלא להרעיש, אלא בצורך בשלווה ורוגע. כיוון שהקב"ה יצר ברגשותיו של הבעל תחושת חוסר רגיעה כאשר לרעה לא טוב. זאת כדי לאלץ אותו לדאוג שלרעיותו יהיה טוב. אלא שבמילים שהבעל אומר "אני רוצה שקט" הוא מגדיר שלא במדויק את הרגשתו. מאותה סיבה אפשר לשמוע גבר האומר לרעיתו "רק שתהי רגועה, חשוב לי שתהי שלווה", או שהוא אומר לה בצורה פשוטה "מדוע את צועקת?" והיא מגיבה בפשטות ובצדק אני בכלל לא צועקת.

אישה שמעוניינת לסייע לבעלה לאהוב אותה. תשתדל שמעבר לצורך שלה לשתף אותו במצוקותיה, תציין בפניו שהיא מאושרת בנישואיה, שטוב לה במחיצתו שהייתה רעיתו גורמת לה לעונג רב ושבבעדיו היה קשה לה להיות מאושרת. "צורך מקשר נוסף שהבעל זקוק מרעיתו, שתודה לו מאד על כל פרט בעשייתו למען המשפחה. זוגיות שבה האישה אינה מודה לבעלה על פעולותיה היא זוגיות שבה הבעל מתקשה לפתח מערכת רגשית חיובית כלפי רעיתו. בנקודה זו ניתן לציין שמבנה הנפש של האישה מצטיין בהרבה הוקרת טובה לחברותיה ושכנותיה על כל פעולות פטוטות שהן עושות עבורה. אך על פי רוב היא חשה מעצור נפשי להודות לבעלה.

ההסבר מדוע גבר זקוק להוקרת טובה, ומדוע אישה מתקשה להודות לו יובא בכתבה אחרת בע"ה. אך נכון לציין, שהניסיון מלמד שכל שאישה מודה לבעלה כך הוא מוכן ואף מעוניין לסייע בידה.

מפרי השקד

טור אישי מאת ד"ר עמי שקד

ההיבטים הפנימיים

והיצוניים ביחסים הבין-אישיים

ביחסים הבין-אישיים בחיי הנישואין קיימת הנטייה ליחס את התנהגות האחר לאחד משני גורמים סיבתיים:

1. סיבות "פנימיות", אלו הקשורות לקווי אופי ומידות שהם חלק ממרכיבי האישיות של האחר. נתאר לנו לשם הדגמה מצב שכיח בבתים רבים. הבעל חוזר הביתה בערב מעבודתו וניכר על פניו ובהתנהגותו שהוא דרוך, מתוח ועצבני והדבר הפעוט ביותר עלול ל"הקפיץ" אותו ולגרום לו להתפרצות של כעס. אשתו, עדה להתנהגות זו, תיחס אותה דווקא לקווי באישיותו ובמידותיו ואף תטיח בו שהוא "כעסן" "עצבני" בעל "פתיל קצר" ותיאורי אופי פוגעניים אחרים. האישה נותנת להתנהגות המתפרצת והמתוחה של הבעל הסבר שאופיו "פנימי", המתניח בראש ובראשונה לאישיותו של בעלה ולמידותיו הראויות לתיקון.

2. סיבות חיצוניות, הקשורות לארועים, נסיבות או מצבי חיים שגרמו לאדם להתנהג באופן מסויים. לפיכך, התנהגותו המתוחה והמתפרצת של הבעל לא תיחס לאישיותו השלילית או למידותיו הראויות לשינוי, כי אם ליום הקשה שעבר עליו בעבודתו, ליחס הבלתי הוגן של המנהל כלפיו, למצוקה הכלכלית בה הוא שרוי וכדומה.

מחקרים הראו כי כאשר מיחסים התנהגות הזולת באופן בלעדי לגורמים "פנימיים" (להבדיל מגורמים מצביים, נסיבתיים), אנו חושפים עצמנו להרבה טעויות באבחנה ושיפוט ולכן נגהה גם בתגובותינו שיתבססו על דעות קדומות והטיה. לכן, אחת מהמשימות החשובות שעל בני הזוג ללמוד ולהפנים היא ההבנה כי במקרים רבים, התנהגות הבעל/האישה מונעת דווקא ממצבי חיים ונסיבות שהזמן גרמן, ולא דווקא מקווי אישיות ואופי.

עלנו גם לזכור כי קיימת נטייה מופרזת להגזים בחשיבותם ובתקיפותם של גורמים "פנימיים" להסביר את התנהגות האחר, והמעטה בחשיבותם של גורמים "חיצוניים", מצביים ונסיבתיים. כאשר מיחסים התנהגות בן/בת הזוג לגורמים באישיותו ובמידותיו, מפנים כלפיה אצבע מאשימה ובקורת פוגענית. אומרים ל/ה, בהטחה ובהתרסה, שהתנהגותו הבלתי רצויה נובעת מפגם מהותי באישיותו ובאופיו. משהו באישיותו הפנימית לקוי מעיקרו ועליו לעשות מאמץ והשתדלות לתקן את מידותיו הלקויות. אדם המרגיש כי מבקרים אותו ופוגעים בדימוי העצמי שלו איננו שש לשתף פעולה עם מתקיפיו, אלא ההפך, להיות אנטגוניסטי ולוחמני ולהחזיר מידה נגד מידה. כך שבסופו של דבר, יחוס התנהגות בלתי רצויה של האחר לגורמי אישיותו לא תניב תוצאות חיוביות, כי אם הסלמה במצב ובאווירה בבית. לעומת זאת יחוס ההתנהגות לגורמים חיצוניים גורמת להפחתת מתח כי יש ביסודה מרכיבים של הבנה ואמפטיה.

הנטייה ליחס התנהגויות מפריעות של האחר לגורמים באישיותו היא בניגוד גמור ליחס המבין והאמפטי אותו אנו מעניקים בנדיבות לעצמנו. ראו זה פלא, כאשר אנו מנסים להסביר התנהגות חריגה שלנו, אנו נוטים ע"פ רוב ליחסה דווקא לגורמים מחוצה לנו ולאישיותנו. נכשילי במבחן לא בגלל עצלנות ואי השתדלות (גורמים פנימיים) כי אם בגלל שהמבחן היה בלתי הוגן ושהמורה היה קפדן ולא מתחשב (גורמים חיצוניים). כל אלה הינם גורמים שהם כביכול מעבר לשליטתנו ולכן "אל תילוונו על כשלוני". יוצא מכל זה שכאשר אנו בוחנים את התנהגות האחר כלפינו, אנו נוטים להקפיד ולהחמיר, בעוד שכלפי עצמנו קיימת נטייה "טבעית" להקל ולרחק מעצמנו ואחריות.

נסיים ונאמר כי ביחסי בעל-אישה יש להעדיף יחוס התנהגות חריגה ולא רצויה לגורמים חיצוניים ולא לאישיותו וקווי אופי. שימוש בגישה זו מעביר מסר של הבנה, אמפטיה וחמלה. ובמקום שיש בו חמלה אין בו טינה וכעס.

חלק ב'

במאמרי בעלון הקודם בנושא שבנדון, פרסתי את המישורים השונים בהם מתמודדים בני זוג לאחר אבדן במשפחה.

במאמר זה אציג דרכי חשיבה והתנהגות שאמורים להוביל את בני הזוג להתמודד נכון במצב הקשה אליו נקלעו.

אפתח במישור הרגשי, מישור זה הינו מאד דומיננטי החל מרגע התרחשות האסון, בהמשך בהתמודדות בימי האבל הראשונים ולאחר מכן בתקופות הממושכות של חיי כאב, צער וגעגועים לאורך ימים ושנים. לכאורה עולה רמת הסיכון לחיים תקינים במצב כזה. כל צד שקוע ביוגו וכאבו, מתחבר לבן המשפחה שאיננו ומתנתק מהאחרים. האבל על כל השלכותיו ממקד את הרגשות לכיוון מסוים ובני הזוג מאבדים לעיתים עניין במישורים רבים שהעסיקו אותם בעבר, כולל במישור הזוגי. אך דווקא במצב זה ראוי לדעת ולזכור כי הקשר בין בני הזוג בפרט ובין כל בני המשפחה ככלל יכול להוות מזור מצוין לנפש. דווקא במצב זה של אבדן וניתוק קיים צורך עצום אצל בני הבית בחיזוק ה"ביחד" בחינת "איש לרעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק" העובדות הוכיחו כי בני משפחה שהיו מקושרים יפה מראש וידעו לחזק קשר זה לאחר האסון התגברו על הטרומה בצורה פחות קשה.

אנו מדגישים תמיד בהנחיה לזוגיות תקינה כי היחיד צריך לראות לנגד עיניו את צרכי בן זוגו. אם במצב בו אנו עוסקים יחוש כל אחד את צערו וכאבו של השני בחינת "הרגל של אשתי כואבת לנו" (הרב ר' אריה לוי זצ"ל) ויבין את הצורך לתמוך ולסייע, הרי דווקא מתוך השבר יכולים להגיע התמיכה והחיזוק לשני בני הזוג כאחד. הכאב על האבדן המשותף טומן בחובו את הגרעין לקירבה, לשינוף ולחיבור אמיתי.

ראוי לציין נקודה חשובה נוספת, גם בני זוג החיים תוך הרמוניה מלאה כל חייהם יכולים להגיב בצורה מאד שונה לאבדן. זכורים לי בני זוג ששכלו את בנם בצבא ותגובותיהם היו שונות בצורה קיצונית.

האב ראה את בנו "מתהלך בין מלאכי מרום" כדבריו וראהו זו הקלה עליו לקבל את הדין. לעומת זאת האם חשה כאב נוראי על ההמצאה והחיסרון ולא יכלה לראות את הדברים מאותה נקודת מבט.

כל אחד צריך להבין שברמת הרגש והמחשבה בכלל ובמצבים קיצוניים בפרט אין אמת אחת. כל אחד רואה את הקיים מנקודת מבט שלו. לכן צריך כל אחד מבני הזוג לאפשר לשני לחשוב ולפעול בדרכו ולהתמודד עם השכול באופן שמדבר אליו יותר. מתן לגיטימציה לבן הזוג תקל עליו במצבו הקשה בלאו הכי. נעבור כעת להתמודדות בני הזוג בחיי היום יום. הזכרנו בחלקו הראשון של המאמר את משל הז"ל על כיפת האבנים שאם נטלת אחת מהו כולה מתורועת. אחת התופעות המוכרות במקרה אסון היא ההבנה או החשיבה שהעולם התהפך. מה שהיה חשוב מאד קודם איבד את חשיבותו ומה שלא היה חשוב כלל קבל פתאום משנה תוקף.

במצב כזה יכולות להיווצר מחלוקות בין בני הזוג במה להתמקד, במה להשקיע ובמה לעסוק בחיי היום יום. לפעמים נוצר מצב בו אחד מבני הזוג מאבד את מקום עבודתו. לעיתים חדל הוא להתעניין בתיפקודם של שאר הילדים – דבר שיכול לגרום להם רפיון ואפילו להתמוטטות בלימודים או בדרכי התנהגות. גם כאן קיים הסיכוי מול הסיכון. לכאורה קל יותר להנמיך פעילות, להתעלם ואולי אף לשקוע. אך מאידך דווקא האתגר, הקושי והאחריות המשפחתית יכולים להיות גורם מוטיבציוני ומקדם. האבדן והשכול יכולים לגרום לבחינה יותר מעמיקה של החיים. כל רגע נהיה יותר ערכי ומשמעותי. מתחזקת ההבנה כי לא נחיה לעולם ולכן כל כך חשוב לנצל את הזמן בצורה מושכלת. המשל המובא בגמרא במסכת שבת (דף קנ"ג) על הפסוק "בכל עת יהיו בגדיך לבנים וכו'" ממחיש אמת זאת במלואה. חשיבה זו יכולה להביא את בני הזוג להתמקד יחד בעיקר. הצורך לפתור בעיות להילחם בתשכול ובייאוש ולעודד את האחרים נותן לזוגיות אתגרים חדשים ועצמה חדשה. האנרגיות השליליות שהזכרנו לעיל יכולים להיות מנותבים לכיוונים חיוביים של יצירה משותפת ובנין רוחני. דווקא מצבים כ"כ קשים ומורכבים גורמים לעיתים לקשר, לחיבור ולתמיכה הדדית. עצמת ה"ביחד" מקבלת כאן משנה תוקף.

ככלל יש לציין כי חיי נישואין שהיו בנויים לכתחילה כראוי ימשיכו כך גם לאחר האבדן ואולי אף יקבלו משנה תוקף. לעומת זאת אם התגלו קשיים בזוגיות כבר בעבר, קיים חשש סביר שאירוע כל כך טראומתי על כל השלכותיו ירחיב פערים ויגרום לריחוק ולניתוק. יחד עם זאת מוכרים מקרים רבים בהם האבדן גרם לטלטול ומהפך - הרחיק את הקרובים וקרבו את הרחוקים.

נסיים בתקווה כי הקב"ה יזמן לכולנו אירועי אושר ושמחה אשר מלבד משקלם הסוגלי יוכלו לתרום רבות להרמוניה הזוגית המשפחתית ולהגביר אהבה אחווה שלום ורעות.

מקרה שנתקבל במוקד י"ר
וטופל ע"י גר מאיר שמחוני מנחה נישואין ומשפחה
בוגר המכון הישראלי ללימודי נישואין ומשפחה.
נייד: 064-799977, 064-348067
(השמות בסיפור הינם שמות בדויים).

הם הגיעו אלי כדי למצוא פתרון ליחס הקר שהם מקבלים מאם המשפחה בעת שהם באים לביקור. "האם מתייחסת בקרירות רבה כלפי אשתי" מצטט בפני הבעל.

"באיזו דרך אתם חשים בקרירות זו?" שאלתי, כדי לרדת לעומקם של דברים. כאן נפרסה בפני שרשרת של תגובות מצד אמו של הבעל כלפי אשתו, שהייתה שונה לחלוטין, לדבריהם, מאופי היחסים עם שאר הגיסות. קרירות שמצאה את ביטוייה בכך שכלה זו מעולם לא נקראת בשמה, החיוכים כלפיה מאולצים, היחס כלפי הילדים של בני הזוג קרירים ואינם חמים כמו לשאר הנכדים, ועוד צורות שונות של התנהגות שהראו בעליל כי כלה זו מופלית לרעה בעיני ההורים. התחלתי להתמקד בהתנהגויות שונות של האם, תוך שאני מסביר לזוג כי לא אוכל לתקן את התנהגות האם אבל אוכל לתת לזוג כלים להתמודד עם המצב. בשלב זה נפתחו חרצובות הלשון והשיחה נסבה על האב, השולט בבית בצורה קשה, עד כי השליך את הזוג מביתו, כי לא הסכימו עם דעתו ורצונו. כתוצאה מכך לא ביקר הזוג בבית ההורים מעל לשנה ורק לאחרונה חזרו לבקר שם. מתוך הדברים עלתה נקודה מאד מרכזית במערכת היחסים הזו והיא שבני הזוג ביקשו מההורים לסייע ברכישת דירה בסכום כלשהו, ואז כתוצאה מבקשה זו החלה מערכת היחסים עם ההורים להידרדר.

בתוך סבך המילים שהוציא הבעל על הוריו ואשתו מחזקת אותו מאחור, מצאתי שיש לחקור את הנושא לעומק מכיוונים אחרים, שמה הטענה כלפי ההורים היא רק אמתלה לבוא ליעוץ. התחלתי לחקור לעומק ואט אט נפרשה בפני המערכת המסובכת בה הזוג מצוי.

ברגע מסוים פלטה האישה, כאילו כלאחר יד, משפט מפתח "אפילו בעלי מזלול בי שנאנחנו נמצאים אצל ההורים וגם בבית הוא מתנהג אלי בזלזול." כאן עברה השיחה לשלבים חדשים, והתחלנו לעסוק במערכת היחסים שבין בני הזוג עצמם.

האישה שכבר אמרה שהיא חשה זלזול ביחסו של בעלה כלפיה החלה לפרט את מערכת היחסים שביניהם: הבעל שלומי, ככולל עוסק בכל מיני מלאכות ועיסוקים שונים המכניסים לכיסו כסף רב, אבל האישה אינה רואה מכסף זה מאומה בקניות לבית, לבעל יש תמיד טענות על קניה מרובה ואינו מאפשר לה לערוך קניות בעצמה. גם כשהולכים לסופרמרקט הוא מתייצב בתור לקופה לאחר ששם בעגלה מספר מועט של מצרכים מבלי להתייחס לצרכים הממשיים של הבית. מצד שני הבעל פיזר שיקים רבים עד כי חשבון הבנק הוגבל, אך למרות שיש לו כסף מזומן בכיס הוא אינו ממחר לשלם את חובותיו. ומכאן הייתה הדרך קצרה לכך שבעלה מדבר אליה במילים בוטות וגסות, וזאת גם בפני הילדים הקטנים. הבעל שישב דומם בשלב זה ובחר לא להגיב הועמד באור דומה לאביו, עליו כעס בתחילת השיחה על כי גירש אותם מביתו ותקופה ארוכה לא הגיעו לביקור בבית ההורים.

במהלך הדין התברר כי אנו עוסקים במערכת יחסים רגישה וכואבת של בני הזוג הללו, שהתגלתה כניזונה משני כיוונים שונים. הכיוון הראשון נובע מכך שבני הזוג הגיעו לחיי הנישואין כאשר כל אחד נושא על כתפיו את הנהגת הבית בו גדל וניסה למשוך את הנהגת הבית שהוא בונה באותו כיוון, ללא כל התחשבות שגם לבן או בת הזוג השני יש מאווים ורצונות לחיי נישואין בדרך זו או אחרת. אנו מודעים לכך כי האדם סופג מרגע לידתו את החוויות החולפות בחייו, אם הוא גדל בבית בו ההורים משרים אווירה טובה הוא חולם על כי בביתו בת הזוג תגלם את דמותה הנפלאה של אימו, אך בת זוגו מעולם לא חיתה בצילה של אימו ואינה מכירה את אופייה ואת הנהגותיה ובוודאי שאינה מוגלת לקיים חיים בדרך שאימו עשתה זאת, בת הזוג גדלה בבית אחר, באווירה שונה וספגה הנהגות שונות, היא מסוגלת רק להעניק את מה שספגה בביתה. וכן היפוכו מבחינת האישה, היא מצפה מבעלה לנהוג כאביה, כפי שהיא זוכרת את הנהגתו בנפשה ונדהמת כאשר הנהגתו של בעלה שונה ואינה תואמת את ציפיותיה. כך אך וכן נפגשו כאן בסיפור שמצד הראשון יש בו תקלה של שוני בין ציפיות לבין המציאות ושוני זה גורם לחיכוכים רבים בין בני הזוג.

הכיוון השני והחשוב מאד הוא כי בני הזוג לא עברו הדרכה כיצד לבנות את ביתם. לא הרב בבית המדרש ולא הרבנית שהדריכה את הכלה ישבו עם שני בני הזוג להדריכם בבניית חיי המשפחה לאחר האירוע החשוב הנקרא חופה וקידושין. אין זה מספיק לשוחח על הלכות נידה והלכות חלה, יש צורך לשבת עם בני זוג צעירים ולהדריכם כיצד בונים בית בישראל.

בשלב זה נכנסה השיחה עם בני הזוג לכיוון חדש. יש להפריד בין מלכות ומלכות. יש להפריד בין מלכות בית הזוג לבין מלכות בית ההורים. נאמר: "על כן יעזוב איש אביו ואמו ודבק באשתו והיו לאחד", כאשר יוצאים למסע הגדול של חיי הנישואין יש להשאיר בבית את כל הנהגות עליהם גדלנו ולזנוח ולשבת יחדיו ולבנות את הנהגות הבית החדש אותו אנו בונים.

כלל שני שנלמד באותה שיחה, אם ברצון הבעל שיתייחסו לאשתו כאל מלכה, עליו התייחס אליה כאל מלכה. אם יתייחס לאשתו כאל שפחה הרי שגם אחרים יזלזלו בה.

ועוד באותו נושא, האדם רוצה להיות ולהרגיש כמלך בביתו, הדרך לכך היא לעשות את אשתו מלכה. אין מלכה יכולה לדור אלא עם מלך בלבד, כך שאם הבעל יזלזל באשתו ויעשה ממנה שפחה, הרי שבאופן אוטומטי הוא יפחך להיות עבד, שכן שפחה לא יכולה לחיות עם מלך, כשם שמלכה אינה יכולה לחיות עם עבד.

כללים ראשוניים אלו היוו את אבן הדרך הראשונה לבניית זוגיות טובה אצל בני הזוג, ולהשכנת שלום ושמחה בבית היהודי הטוב הזה. בהמשך נדרשו מספר פגישות הדרכה כיצד יש לבנות בית בישראל כדי שיעמוד איתן כחומה בצורה מול כל סערה

גלוי והחלמה של "הילד הפגוע"

מדוע לעיתים קרובות יש פער בין איך אנשים רוצים ויודעים שכך הם צריכים להתנהג לבין איך שהם מתנהגים בפועל? לדוגמה: בעל שאיפת לו לדבר בנעימות עם אשתו אך בפועל מרים עליה את קולו ומכאיב לה במילותיו. נסביר זאת עפ"י שלוש תאוריות של אישיות שונות המתייחסות לנושא זה והם:

1. פרויד שגילה את תורת הפסיכולוגיה המודרנית, הדגיש את חשיבות "התת מודע" בחוק האישיות. הוא טען ששורש הבעיה שמטופל מביא לטיפול, תמיד נמצא "בתת מודע". בדוגמה לאדם הרוצה להפסיק לעשן, או אישה הרוצה להתחיל בדיאטה, יש בד"כ קונפליקט בין "המודעות הרגילה" שכן רוצה להשתנות בגלל סיבות היגיוניות לבין "התת מודע" שעדיין לא רוצה להשתנות. בחיי הנישואין, הבעל רוצה להתקרב לאשתו אבל "בתת מודע" יש חרדה לאבד את עצמו, להיכשל בתוך קשר כזה. לסיכום פרויד טען ש"התת מודע" משפיע יותר על האדם ועל כן מוקד הטיפול צריך להיות "בתת מודע".

2. התפיסה ההתנהגותית לעומת זאת לא מקבלת את הגישה של פרויד המייחסת חשיבות "לתת מודע" אלא מדגישה שהתוצאה להתנהגות מסוימת היא זו המשפיעה על המשך התנהגותו.

בדוגמה שלנו אם אדם שמעשן מרגיש שהעישון מרגיע אותו הוא ילמד להמשיך לעשן, או בעל המנסה להתקרב לאשתו, התגובה שלה תשפיע על המשך התנהגותו. לכן, אם הוא יפגע מהתגובה של אשתו הוא ילמד לא לנסות שוב ע"מ לא להיכשל.

3. התפיסה הקוגניטיבית (חשיבה) מדגישה ש"סגנון החשיבה" של האדם משפיע על התגובה הרגשית.

הפסיכולוגים הסוברים עפ"י שיטה זו טוענים שבתרבות המודרנית אנו לומדים לחשוב בדרך "לא היגיונית" ועם ציפיות שקשה לספק וזה משפיע על האדם לעיתים קרובות להתנהג בדרך שהוא באמת לא רוצה. דבר זה יהיה נכון במקרה של אדם המסרב לקבל התקדמות בתפקיד עבודה בגלל צורך לא רציונאלי לפרפקציוניזם (שלמות) ופחד חזק מכישלון.

בעבודתי עם יחידים, זוגות ומשפחות המבוססת על זווית מקצועית ותורנית, מצאתי לנכון ליישם גם גישה טיפולית המבוססת על עבודה מקצועית עפ"י הפסיכולוגים הידועים ברן וברדשו Berne and Bradshaw הם מדגישים שלכל אדם באישיותו שלוש מצבי נפש: (1 הבוגר (2 ההורה (3 והילד.

החלק הילדותי יכול להיות בריא או פגוע. תאוריה זו מדגישה שרוב המבוגרים החלק של "הילד הפגוע" באישיותם עדין מאד, דומיננטי ומשפיע איך הם מסתכלים מפרשים ומגיבים במצבים שונים בחיי היום יום. מסיבה זו אנו יכולים להיתקל הרבה באדם שמצד אחד מתפקד ברמה גבוהה כמבוגר בחייו המקצועיים, אך מצד שני מגיב בצורה לא בוגרת בחייו האישיים. נתקלתי בתופעה זו פעמים רבות בטיפול זוגי, טיפול בהתמכרויות, בעיות פסיכוסומטיות, ובכל נושא הקשור לדימוי עצמי נמוך. בטיפול זוגי אתה יכול לראות את ההשפעה של "הילד הפגוע" במצבים שאחד מבני הזוג דורש תשומת לב בצורה מוגזמת, ולא מרגיש אף פעם סיפוק. במצבים אלה אפשר לצפות, שבזמן אבחון יתגלה שאדם כזה חווה חסכים רגשיים בילדותו וכאב זה לא נפתר, ומשפיע בד"כ בצורה שהוא לא יכול להתגבר עליו.

לעיתים קרובות יש תחושה פנימית עמוקה של בושה, נחיתות, עצבות ופחד המושכת את המבוגר למטה ומשאירה אותו עם תחושה שלילית של חוסר אונים ובלבול. אנשים אלו לומדים לשרוד ואף מתפתחים בחלק האינטלקטואלי ומגיעים להישגים גבוהים בתחומים שונים, אך "העסק" הלא פתור עולה מידי פעם וגורם לאדם לבקש עזרה מקצועית בשלב מסוים.

בעבודתי הטיפולית פיתחתי טכניקה של מדיטציה קלינית "נחת רוח" שהיא אפקטיבית ביותר בעזרה למטופל ליצור קשר מהיר עם "הילד הפגוע" ולאפשר לתהליך של החלמה ושינוי פנימי, מהותי להתרחש.

כאשר המטופל מתגבר על הבעיה המקורית או הסימפטום, בתהליך זה האנרגיה השלילית "מהילד הפגוע" יכולה להשתחרר ממנו. דבר זה מאפשר התארגנות פנימית ונותן למבוגר להיות יותר דומיננטי.

בטכניקה זו, המטופל לומד איך לחוות יותר ויותר קבלה ובטחון עצמי ברגע הנוכחי שהקב"ה בורא, ולהפנים את המשמעות שהוא נברא בצלם אלוקים. אח"כ באופן פרדוכסלי (נגודי), מעודדים את המטופל ליצור קשר עם "הילד הפגוע" בטכניקות הדומות להיפנוזה הנותנות לו הזדמנות בטוחה לאפשר סוף סוף "לילד הפגוע" להביע את עצמו וכאביו. חוויה זו לעיתים קרובות די חזקה ואמוציונלית (רגשית), אך מתוארת כחוויה חיובית ובעלת משמעות רוב האנשים רוצים מאד להמשיך בתהליך. לעיתים קרובות אחרי טיפול של טווח קצר המטופל מרגיש "שהילד הפגוע" הגיע לסיפוקו ומוכן להתגבר ולהשתחרר מהצורך להראות שהוא עדיין קיים. מהתפתחות זו המטופל מגלה את היכולת להתנהג כמבוגר ומאפשרת לו צמיחה במערכת הזוגית.

גרפולוגיה בשירות יעוץ הנישואין

גם לאחר שיצאו בני הזוג ממשרדו, המשיך חיים (המנחה) לשבת ולכרסם את קצה העט. הבעל ישב מולו זקוף, מבוצר מאחורי פנים חתומות, בעוד האישה נופפה מולו בידיה בלהט הרצאת טענותיה. בעלה נתן לה לעשות את ה"עבודה". לא נכנס לדבריה. הדרך היחידה בה הצליח חיים לדובבו, הייתה ויכוח, מילולי ומאולץ.

חיים אינו מטפל חסר רגישות. בד"כ הוא מכיר את אופים של בני הזוג ועומד די מהר על סוג הקשר בנייהם. הפעם, הקיצוניות עוררה בו ספק. בני הזוג נשואים 6 שנים, ואין הוא מרגיש שום "תהודה" – שום העברת מסרים ותגובות ביניהם, מה מסתתר שם, מאחורי המסכה, ולא פחות, מאחורי הסערה?

בשבוע שלאחרו נתנו בני הזוג את הסכמתם לאבחון גרפולוגי. הם הפקידו בידי חיים את כתב ידם צרור דפים של ציורי עץ ומבחני וארטג. בני הזוג הבינו בנקל, שהאבחון ייתן בידיו כלים אמניים לטפול קצר וממוקד יותר. "כתב היד" אמר להם חיים "נוצר במח". המח מרכז את המצב הפיזי, את התת המודע וגם את המודע, וכולם מתבטאים בכתב היד. אבחוני הציור, משקפים כיצד האדם תופס את העולם מכמה בחינות. "חיים שמח בשיתוף הפעולה שלהם. הם באמת מעוניינים בשינוי חיובי" סכם לעצמו, ומסר למכון את צרור הדפים. יכולתה של הגרפולוגיה להרכיב פרופיל אישיות, מאפשרת שמושים מגוונים.

תחום הזוגיות מתחיל מבדיקת התאמה. לעולם אין לדעת אצל מי יקרה ה"קליק". מפתח זה נותר בידיו של ריבון עולמים לבדו, אך אפשר בהחלט לעמוד על תכונותיהם של בני הזוג, ולרדת לעומקה של תפיסת עולמם. כך ניתן לשער היכן נקודות הכח והחוזק והיכן יצטרכו להשקיע עבודה.

לפי נתוני אבחון, אפשר ליצפות באופן כללי איזו מערכת יחסים יכולה לקום בין שתי האישיות שהתקבלו מכתב היד. בדוגמה שהבאתי בתחילת הכתבה. הבעל מחמיר בביקורת עצמית ומתאמץ לשפר את עצמו. הוא מעודן יותר. דעת החברה תופסת אצלו מקום חשוב, כיון שעליו לקבל אישורים חיצוניים לשוויו. ערמה לא זרה לו, וספונטניות רחוקה ממנו. טיפוס ש"מתכנת" את הזולת. אדם בעל משטר עצמי חזק ביותר. סביר, שהוא ירתע מהגעשנות, התנדויות והנמחרות של אשתו ויסוג לקשר דל ומתגונן.

האישה, טיפוס אימפולסיבי, בעלת מצבי רוח משתנים בקיצוניות, תחרותית, שואפת לעצמאות מלאה. שתלטנית, נהלים תקינים די זרים לה, והגשמיות חשובה לה.

אין ספק שהיא לא מעריכה את דיוקו ועקביותו של בעלה, מזלזלת בהדחקותיו, ומאיצה בו לתקשר באופן יותר הרפתקני מיכולתו. חסרון משמעת עצמית וגבולות מוסריים הדוקים דיים, יכולים להניע אישה זו לתחום לא רצוי.

דווקא העובדה שאין "תהודה" – ז"א אין העברת מסרים בין בני הזוג, מחזירה אותנו לשאלה האם הם באמת מעוניינים בשינוי. האם כל אחד עושה עבור השני את מה שהוא מרגיש שהוא אינו מסוגל בעצמו? אם הוא אפילו לא מנסה, הרי צריך לחשוש שיש כאן תלות קשה! תלות כזו נובעת מחוסר האונים שכל אחד מבני הזוג חש כלפי עצמו, ולא כלפי השני. האמת היא שבדרך הטבע, יש מעט סיכויים לשינוי, ושצריך לומר זאת לזוג – כיון שדווקא קביעה זו תיצור בהם אתגר לשינוי חיובי. או למטפל שיאפשר לתלותיים להבין שהוא לוקח על עצמו את ה"תיק" במקומם, ומשאיר אותם "לא יכולים". במקרה זה – גם הבעל וגם האישה נוטים להלחם (או להתאמץ – בצד הבעל) גם עם הבלתי – האפשרי, אלא שצריך היה להניע אותם, ולהפסיק לוותר במקום הלא-נכון.

מפה ואילך, תם תפקידי. הגרפולוגיה עוסקת באבחון ולא בטיפול. זוהי דוגמה, כיצד עובד גרפולוג מול יועץ, דוגמה קשה מאד. כה קשה כיוון שלכל אחד מבני הזוג מעלות בולטות – שאינן משרתות זוגיות טובה. כדאי לעמוד על כך שבכתב ובאבחוני – אישיות כגון עץ, משפחה ומבחן וארטג, אפשר לעמוד על הדימוי העצמי של בני הזוג וכיצד הם רואים את ילדותם וצמיחתם, ומה הן הבעיות הלא פתורות. אפשר לציין מה הן, תכונותיהם המולדות, ולהבדיל מהרגשות הסובייקטיבית בעת. נתונים כאלה ביד המנחה מקפיצים את הטיפול הישר לשלב השני, של עבודה מותאמת להשגת מהלכים משפרים.

שלום בית = איכות חיים

שלום בית וחינוך ילדים הינם שני נושאים הקשורים זה בזה וניתן לומר עליהם "הא בהא תליא" – אם אין שלום בית אין חנוך ילדים! הורים אשר מדברים ביניהם בלשון לא נקייה ורחובית לא יוכלו לחנך את ילדיהם לשפה נקייה ונעימה. הורים לא רגועים ועצבניים שכל פעולה אצלם מלווה בהתפרצויות כעס והרמת קול לעולם לא יוכלו לחנך את ילדיהם לרוגע ושלווה. וכל שכן כאשר יש ויכוח בין ההורים לעיני הילדים אז הנזק עצום על אחת כמה וכמה.

לכן, ברור שאם בין ההורים עצמם אין שלום בית והם אינם יכולים להוות דוגמה אישית לילדיהם אז ודאי לא ניתן להגיע לחינוך ילדים איכותי. וכאן מתגלית לנו משוואה מחייבת - **חינוך ילדים = חינוך הורים = דוגמה אישית.**

אם כן כיצד ניתן לתקן את המשוואה הזאת ולהגיע לאיכות חיים אמיתית? במשך כל שנות עיסוקי בבעיות "שלום בית" בנושאים רבים ומגוונים נוכחתי לדעת שישנו "ייאוש" בקרב הזוגות בנושא "שלום בית" וישנם אכזבות גדולות מאוד לאחר החתונה ובמשך חיי הנישואין בכלל. עוד לא פגשתי זוג שאמרו אחרי החתונה "זה אותו בחורה/השכרתי" כולם טענו "הוא התהפך/הוא השתנה" היא השתנתה".

למעשה, אף אחד לא השתנה זה אותו בן/בת הזוג שפגשו לפני החתונה אך מאחר ובני הזוג לא קיבלו הדרכה מפורטת מה זה "איש" ומה זו "אישיה", מה ההבדלים ביניהם וכלים נכונים כיצד מנהלים זוגיות לכן מהר מאוד מתגלה פער בין בני הזוג והם מגיעים לחוסר הבנה, תקשורת לקויה, כעס, מתח, משקעים ואכזבה שזה לא אותו בן/בת הזוג שהכירו לפני החתונה.

אחת הבעיות הבולטות בין בני זוג היא בעיית התקשורת. במסגרת הדרכת חתנים וכלות מדגישים לבני הזוג את חשיבות "השנה הראשונה" שיש להרבות בשיחה, בשיתוף פעולה, לאכול ארוחות משותפות יחדיו כי "גדולה לגימה שמקרבת" וזאת על מנת להגיע להבנה וחיבור אמיתי.

אם כן כיצד ניתן להגיע לתקשורת נכונה ושיתוף פעולה?

- א. לשוחח כל יום במשך חצי שעה לפחות.
- ב. לשוחח בנחת ולא בקול רם.
- ג. להשתדל בזמן קצוב זה להימנע מביקורת זה לזה מכיוון שכאשר אחד מבני הזוג מרגיש מותקף הוא מיד נכנס למגננה, מתכנס בתוך עצמו ואין לו חשק לדבר וכ"ש לשמוע את הצד שכנגד.
- ד. לשוחח בלי רעש/רקע – כשהילדים כבר ישנים, ניתן לכבות את הרדיו, לנתק את הטלפון וכדו'.
- ה. לצאת יחד לפחות פעם בשבוע.
- ו. היציאה תהיה לבד בלי חברים או מכרים. במקום שקט עם אווירה מתאימה (כגון: בית קפה, מסעדה או סתם טיול בחוף).
- ז. להקפיד שהיציאה תהיה ביום קבוע במשך השבוע שאם לא כן השבוע עובר בהבטחות של היום-מחר, ובסוף לא יוצאים כלל. אם נהג כך נלמד להכיר זה את זה טוב יותר, נלמד לתקשר בדרך נכונה ונגיע לשיתוף פעולה ולקירבה.

רעיונות אלו אומנם ידועים ומפורסמים לכל אך מרוץ החיים והשחיקה לא נותנים לנו זמן לחשיבה והתבוננות מעמיקה בדברים שהם יסוד הבית והם בחזקת יסוד שעליו כל הבניין עומד.

וזה בבחינת כוונת הרמח"ל במסילת ישרים: "החיבור הזה לא חיברתי ללמד לבני האדם את אשר לא ידעו, אלא להזכירם את הידוע להם כבר ומפורסם אצלם פרסום גדול..... אלא שכפי רוב פירסומם וכנגד מה שאמיתותם גלויה לכל, כך ההעלם מהם מצוי מאד והשכחה רבה". הבה נאמץ לנו שתי נקודות אלו, נתמיד בהם וזו תהיה תחילת דרך חדשה בזוגיות שתוביל לשלמות ואחדות.

אומללות תוצרת בית

הסבל הוא נושא שכולנו סובלים ממנו. בכל מקום שמפנים אליו את הראש, אנחנו רואים שאנשים סובלים, כואבים, שמציק להם משהו.

חויית הסבל נגרמת לנו בעיקר בגלל רצונות שלא התקיימו. הם יוצרים מחסור שהולך איתנו תמיד. אין לנו בתוכנת הבסיס שלנו חלק שמאושר ממה שיש.

הסבל שלנו ברובו, כרוך בכך שהדברים משתנים כל הזמן, אנחנו לא יכולים לעצור את הזמן, לחסוך את הכאב שכרוך בגדילה, בהתפתחות ובצמיחה. אנחנו לא מוצאים בכך או בת הזוג שלנו את השלימות שאנחנו מחפשים. אנחנו לא יכולים לשמור את ילדינו מוגנים, ואנחנו לא יכולים להמנע משינויים במערכות יחסים. יש לנו קושי לזרום עם השינויים של החיים ושל הזמן, כי עד שהתרגלנו למצב מסוים, אנחנו כבר צריכים לצאת ממנו ולהשתנות איתו. קשה לנו להשלים עם העובדה, שתמיד יהיה לנו קושי או חסרון כלשהו.

האדם הממוצע סובל בגלל הנחות יסוד מוטעות שיש לו לגבי העולם, כל מיני קונספציות קבועות שמעוררות לו את הראיה הנכונה. אחת מהן, היא תפיסה שאומרת – שמטרת חיינו היא להרגיש טוב, תמיד, כל הזמן. זו הסיבה שהתרבות המערבית-החילונית מנסה להרחיק אותנו מפגישה עם אלמנטים מבהילים כמו נכות, חולשה, זיקנה, אנשים מכוערים... אנחנו חיים בתרבות שעושה פולחן מיופי וכוח – ולצערנו גם בחברה היהודית הדתית, אנחנו רואים את ההשלכות הכואבות של התפיסה המוטעית הזו. למעשה אומרים לנו שאין מקום להכרה בכך שהסבל הוא בלתי נמנע בחיינו.

מצד שני- במציאות עצמה, אנחנו סובלים כל הזמן. והסבל הזה עוד מוגבר כתוצאה מהסתירה בין הרצון להכנס לדימוי השקרי שהחברה יצרה- של האדם היפה, המאושר המצליח והחזק תמיד.

איך יוצאים מהסתירה הזו, שיוצרת לנו הרבה פלונתרים ברגש ובמחשבה? ראשית צריכים להבין שקיימים שני סוגי סבל-

1. הסבל הבלתי נמנע- כמו חסרון אמיתי בבריאות, בפרנסה, בזוגיות וכיו- שנקרא לו כאב.

2. האומללות תוצרת בית – שנוולדת מסוג התגובה שלי לכאב. איך אני מגיב לארוע שגרם לי כאב, או איך אני מתייחס לנושא הבעייתי. אם נצליח להפריד בין שני הדברים-, אולי נצליח בעז"ה להשתחרר ממעגל סגור שגורם לנו הרבה מצוקות.

הסבל הוא בלתי נמנע, אבל מה שמשנה באמת, זה איך אנחנו מתייחסים אל הכאב איך אנחנו חווים אותו, ועד כמה אנחנו מסוגלים לראות בו חלק מהחיים.

לא להכחיש את הסבל, אבל מצד שני גם לא להשאב לתוכו. הכל תלוי בצורת התפיסה שלנו. כלומר- האם נראה את הבעיה כמנוף לחיים שלנו? האם נראה בסבל מכל סוג דרך לחמלה, ורחמים על העולם, דרך לצאת מעצמנו, ולראות גם את הסבל של הזולת.

האם נקבל בתוכינו באמת את התפיסה שאומרת שכל דבר, גם מחלה ומצוקה- יש מתחתיו מסר חשוב של הבנה בגרות-חכמה ושחרור? האם נצליח להפוך "ברוך" (ו' בחולם) לברכה?

האם נבין שכאשר יש לנו איזו מחלה, סימן שיש בתוכינו חלק שקורא לנו להתרפא?

אנחנו בעצמנו מגדילים את הכאב שלנו משום שאנחנו נצמדים להרגשת המחסור, מזדהים איתה מאוד, עד שהיא הופכת לזהות העצמית שלנו. מספרים על אדם גדול אחד, שהיה חולה במחלה קשה, והיו לו כאבים חזקים, אבל הפנים שלו היו תמיד מחייכות, והוא אף פעם לא התלונן. פעם שאלו אותו איך הוא יכול לשרוד את כל הכאבים שהיו לו, והוא ענה: הכאב שכבר היה לי ועבר, מה יש לי לחשוב עליו? הרי הוא כבר חלף ואינו! הכאב שיש לי עכשיו בודאי יחלוף עוד מעט, בחסדי השם, והכאב שיהיה לי עדיין לא הגיע, אז מה יש לי להתעסק איתו? מכאן- שלא נותר לי אלא להיות חזק ושמח!

זוהי דוגמה למחשבה לא נצמדת. שם נמצא החופש שלנו מהסבל.

לוח הרצאות ברחבי הארץ של הרב אבנר קוואס בנושאי שלום בית

9/11/2003	20:45	יום ראשון	קרית אונו אוניברסיטת בר אילן אולם ה"כלל"	
20:45	יום שני	מתנ"ס קרית אתא רח' פלמ"ח 14	קרית אתא 10/11/2003	
4/11/2003	20:45	יום שלישי	ביהכ"ס "בית אלי" רח' מבצע ליאטני - שכונת אושיות	רחובות
20:45			"משכן גבתיאל" רח' תרצה - שכונת גבתיאל	ירושלים 8/11/2003

מה מעכב בין שבירת הצלחת לשבירת הכוס

לעיתים אנו תוהים מדוע אנו מעכבים במו ידינו "אירוסין", הרי אנו כבר יוצאים תקופת מה, מוצאים חן אחד בעיני השני, משוחחים על מגוון נושאים, מנסים לקרב עמדות בכל מיני תחומים ואפיי די קרובים בהשקפה.. ובכל זאת מה קורה? מדוע אנו מעכבים את המטרה, שהיא הנישואין? מה התהליך שעובר זוג כזה? מה הם התהליכים המחשבתיים מאחורי תהליך כזה של עיכוב נישואין או ח"ו ביטולן לאחר האירוסין? יש מסי סיבות לכך וננסה להבין, ישנה בד"כ חרדה שמא יש כאן "מקח טעות" ואולי בעצם לא נועדנו זה לזו. למרות שלעיתים ההשלמה השכלית לתהליך הנישואים הינה מלאה, כלומר הבחורה יודעת שהבחור הינו בעל מידות, למדן או עובד. (כל אחת ע"פ שאיפותיה וערכיה) והבחור יודע שהיא בעלת מידות, נראית יחסית סביר, ובטוח שהיא תהיה עקרת בית לתפארת, ובעז"ה הבית יתנהל על אדני התורה, ובכל זאת מדוע הלב עדין ממאן לתת הסכמה גמורה? אולי, כיוון שישנם רגעים שליבו אומנם יוצא אליה אך ברוב הזמנים ליבו פושר כלפיה ולכן הוא/היא מצפים שתהיה ביניהם השתוקקות קבועה, אך הקב"ה ברא אותנו שנחפש תכונות נוספות אצל הצד השני ולא רק השתוקקות רגשית.

ישנם עוד ספקות הנובעים מ"כח הבחירה" שהקב"ה טבע בנו והם מדי פעם מתגנבים ללב המועמדים לנישואין כגון: אולי אמצא אחרת/ שהוא/היא טובה/פה, עדיף/ה, למדן, בעלת מידות וכו' יתכן שגם אחרי שימצא "המושלם/ת", ובעז"ה הם יתחתנו, מחשבה זו עשויה להתגנב ללב שאולי בעצם עשיתי "מקח טעות" ואין לדבר סוף...

על בני הזוג המועמדים לנישואין, לדעת ולהבין שבנין הנישואין מבוסס על עבודה משותפת תוך חיפוש מעלותיו של בן הזוג השני באופן תמידי, ולא להיגרר לעצת היצר האומר: "אתה/ה באמת יכולה/ה למצוא מישהו/י הרבה יותר טובה/ה, מוצלחת ומתאים/ה.

צריך לדעת ולהפנים שגם בחיי נישואין ו"זוגיות בריאה" ישנם עליות ומורדות, אנו צריכים לעבוד על עצמנו ולהבין שאין ביכולתנו להישאר במצב של עוצמת ריגושים גבוהה לאורך זמן. ר' מאיר היה אומר: "מפני מה אמרה תורה.... מתוך שרגיל וקץ בה... אמרה תורה כדי שתהיה חביבה על בעלה... כביום כניסתה לחופה" (נדה ל"ב) ואם בחיי נישואין כך, ק"ו בחיים שלפני הנישואין.

עלינו להאמין שאם הקב"ה זימן לנו בחורה/ה המתאים/ה לנו במס' בחינות החשובות לנו מאד, לעיתים בחורה מחפשת את "גדול הדור" ולא בטוח שהיא מזכירה במידותיה או במסירות נפשה את "אשת ר' עקיבא" לעיתים הצפיות מעכבות תהליכים וכנ"ל, לעיתים בחורים מבקשים את ה"מושלמת" למרות שבמדגתם יתכן והיו אמורים להסתפק בפחות. שאם לא כן, המצב יהיה אבסורד מאחר והבחורה/ה ירצו להכיר את כל בני/בנות ישראל עד שימצא/ת מצא/ת האחד/ת, וגם אז מה יעשה לאחר הסיכסוך הראשון, אנה יפנו? הרי ניסנו את כולם/ן? לסיכום, צריך להאמין שזה/זאת שהשם זימן לי הוא/היא ה"זיווג" האמיתי והטוב בשבילי.

ועם בנייה נכונה של שלבי הזוגיות, הדרכה נכונה ושימת דגש על הדברים הערכיים באמת יהיה ניתן להגיע להישגים מרשימים בבחירה נכונה ושקולה.

שפע ברכות ותודות למוהל המקצועי הרב **אביעד לוי** הי"ד (065-532418)
 על המיומנות והמסירות הרבה יה"ר שתצליח בכל אשר תפנה
 מאחל: מאיר שמעון עשור

סיוע והכוונה

◆ **סיוע והכוונה לפנויים/ות במציאת בן/בת זוג.**

◆ **סדנאות וימי עיון לפנויים ופנויות בנושאים**

מגוונים ורלוונטיים ע"י אנשי מקצוע המומחים בתחום הזוגיות

◆ **מיועד לציבורים: החרדי על כל גונו, דתי לאומי והמסורתי**

מחלקה מיוחדת לנישואין שניים.

מטרת המרכז להעניק סיוע והכוונה לפנויים/ות במציאת בן/בת זוג. בעזרת צוות אנשי מקצוע המתמחים בתחום הנישואין והמשפחה המלווים את בני הזוג בייעוץ, הדרכה והכוונה עד לנישואין

לפרטים: 02-6433232 פקס: 02-6410880

(מ-תשמ"ה)

שידוכים לדתיים

בנה קינך

18 שנות
נסיון והצלחה

בט"ד

ייעוץ והכוונה לנישואין ◆ לגילאים השונים ◆ לכל גונו היהדות הדתית מכל רחבי הארץ

לכל רמות ההשכלה והעיסוקים ◆ אפשרות ללא ידיעת המועמד/ת ◆ אחוזי הצלחה מרשימים ◆ יחס אישי ◆ סודיות מוחלטת

טלפקס: 02-6242428

ירושלים: רח' המלך ג'ורג' 12 קומה ב'

טלפון: 08-6283263

באר שבע: רח' הפלמ"ח 71 (בסמטה)

טלפקס: 03-6133010

רמת גן: מגדלי התאומים בנין 1 קומה 7 חדרים 732-733 (רח' ז'בוטינסקי 33)

www.bne-kincha.co.il Email: shiduchim@bne-kincha.co.il

ה"מכון הישראלי ללימודי נישואין ומשפחה"

המכון שמח להודיע להודיע על פתיחת מחזור חדש ל:

◆ מדריכי חתנים

קורס חדש ומורחב בריכוזו של הרב חנוך חן גלזמן שליט"א ובהשתתפותם של הרב שמחה כהן שליט"א וד"ר עמי שקד. בוגרי הקורס יעברו בחינה פנימית לצורך קבלת תעודה **משך הקורס: 40 שעות.**

◆ קורס מנחי נישואין ומשפחה

נשים • גברים • נשים אזור המרכז (גבעת שמאול) אז אם הנכם/ בעלי נפש מבונה, רקע ונסיון בתחום ומעונינים לרכוש כלים מקצועיים באוירה נעימה ברוח התורה והיהדות ע"י אנשי מקצוע מומחים מהתחום, זה הזמן... מרצים בכירים: הרב שמחה כהן שליט"א, ד"ר עמי שקד, ד"ר אלחנן בר און, ד"ר נפתלי פיש ועוד...

הקורס מוכר למורים בשנת שבתון

◆ קורס מגשרים כלליים ומשפחתיים

המסיימים בהצלחה יתקבלו כחברים ב"איגוד י.נר." ויפורסמו באתר האינטרנט של האיגוד וב"אוגדן המקצועי למשפחה"

הקורסים מועברים לגברים ונשים בנפרד.

לפרטים והרשמה: טל: 02-6413242 נייד: 058-915978 - www.ynr.org.il

קורס גרפולוגיה אבחונית המועבר ע"י ד"ר גדעון כץ, מרכז הבחינות באגודה לגרפולוגיה מדעית. מנושאי הקורס: גרפולוגיה ופסיכולוגיה, הגורמים המשפיעים על כתב היד, שלבים בנייתו כתב היד ועוד... משך הקורס: 60 שעות. **לפרטים והרשמה: 02-6413242, 058-915978**

1700-5000-65

שרותי מוקד י"נר

- ◆ יעוץ והכוונה בנושאי זוגיות נישואין ומשפחה.
- ◆ יעוץ הלכתי או משפטי בענייני בתי דין רבניים בישראל.
- ◆ הנחית הורים ויעוץ חינוכי.

בימי א-ה' בין השעות: 10:00-18:00
ת.ד. 16130 ירושלים מיקוד. 91161

Email: iamfg@bezeqint.net | www.ynr.org.il

מוקד ינ"ד - יעוץ נישואין ראשוני.

מוקד התנדבותי ארצי ליעוץ אישי זוגי ומשפחתי. המוקד נותן שירות ארצי בהתנדבות לכלל האוכלוסייה בנושאים אישיים זוגיים ומשפחתיים, ע"י הנחיה ויעוץ ראשוני, הפניה ליועצים ומנחים מתנדבים בכל הארץ לפי אזור מגורי הפונים. המוקד בפקוח ועד רבנים ואנשי מקצוע מומחים ומטפלים בתחום הנישואין והמשפחה.

נישואין
כך - אנו זקוקים להעשרת הזוגיות. אך - לא תמיד יש את הזמן והמקום המתאים. יש - אלטרנטיבה, ירחון "נישואין של אושר" מגיש בפניך מגוון רחב של מאמרים, העוסקים בחיי הנישואין והמשפחה. מאמרים אלו נכתבים ע"י אנשי יהדות ואקדמיה העוסקים בנושא. דמי מנוי שנתי סך 75 ₪ - העלוך יישלח ישירות לביתך. במנויך הינך תורם למוקד ינ"ד ומסייע למשפחה נוספת בהעשרת הזוגיות וחיי משפחה.

להרשמה נא לפנות להנהלת האיגוד בטלפון: 02-6412790